

[A. Chr. Andersen.]

missionen bliver færdig som forudsat til 1. april 1971, således at denne udsættelse af revisionen også er den sidste.

Jeg ønsker ikke forslaget behandlet i udvalg.

Martin Pedersen: Det er rigtigt, som tidligere ordførere har givet udtryk for, at der vel nu skulle være håb om, at det er sidste gang, denne lovgivning forlænges, og jeg kan derfor på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget.

Krog Hansen: Her kunne godt være en anledning til at komme ind på alle de problemer, der er i hovedstadsområdet, for her har man jo et tydeligt eksempel på, hvad der sker, når man ikke vil stemme for de forslag, vi stiller fra socialistisk folkepartis side. Vi har sagt for lang tid siden, at man burde overlade disse ting til kommunalreformkommissionen, som har vist, at den kan løse disse opgaver. Det ville man ikke, og nu er man nødt til at forlænge denne lovgivning.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Selv om jeg er enig med hr. Juul-Madsen og vel også med andre ordførere i, at denne lov ikke er rimelig, takker jeg for, at man alligevel medvirker til at gennemføre denne ændring, der betyder, at den egentlige revision af lovgivningen afventer hovedstadsreformudvalgets arbejde.

I anledning af at det blev nævnt, at man håbede, at hovedstadsreformudvalget blev færdig til 1. april 1971, vil jeg gerne sige, at der er i alt fald ikke nogen, der over for mig har givet udtryk for andet, end at man forventer at kunne afslutte arbejdet til det pågældende tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om apotekervæsenet.

(Lovforslaget (nr. 9) findes i tillæg A. sp. 1005, fremsættelsen i tidenden sp. 100).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ivar Nørgaard: I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at der her kun er tale om en lovteknisk ajourføring, og hvis man skal se rent formelt på det, så er det også det, der er sket og sket formelt upåklageligt, idet man simpelt hen har regnet på den gamle tjenestemandsløvs lønningsklasse og fundet ud af, hvordan den generelt er blevet til en lønramme i den nye tjenestemandsløvs.

Men man burde nok alligevel også drøfte nogle af de andre konsekvenser af tjenestemandreformens. Det er et spørgsmål, om man bare uden videre kan overflytte fra en lønningsklasse i den gamle tjenestemandsløvs til en lønramme i den nye tjenestemandsløvs uden at tage spørgsmålet om de andre faktorer med. Da vi reformerede tjenestemandsløvsen, var vi for det første enige om, at der skulle nogle vurderinger til, før vi indplacerede folk i de nye lønrammer, og vi var alle sammen enige om, at man skulle modregne biindtægter eller benindtægter. Hvad angår det første, kan man vel sige, at her vil netop denne 40 pct.s afgift afspejle, at der er forskel i aktiviteten på de forskellige apoteker, nogle har en større omsætning end andre, og så lader man altså markedet bestemme folks indtjeningssevne, og man lader disse lønrammer i tjenestemandsløvsen være normgivende.

Men jeg ser ikke, at man hverken ved fastsættelse af gennemsnitsgevinsten og dermed apotekerlønnen eller ved fastsættelse af minimumsgrænserne overhovedet har været inde på spørgsmålet, om disse apotekere har andre indtægter. Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om man ikke med den analogisering til tjenestemandsløvsen retteligt også burde have taget spørgsmålet om apotekernes biindtægter op, om man blot uden videre kan overflytte folk til nye satser uden at se på, om der findes sådanne biindtægter. Jeg ved ikke, om noget sådant er sket, men det fremgår ikke af

[Ivar Nørgaard.]

bemærkningerne, og det fremgår heller ikke af indenrigsministerens fremsættelsestale. Jeg ville gerne, om indenrigsministeren kunne oplyse det i dag. Hvis det ikke er tilfældet, kunne vi måske se på det i lønningsudvalget.

Jeg skal, som tidligere socialdemokratiske ordførere har gjort det og jeg også selv har gjort det, gøre opmærksom på, at vi fra socialdemokratisk side har den opfattelse, at en revision af hele apotekerlovgivningen er påtrængende. Jeg ved, at indenrigsministeren har nedsat en kommission til at kulegrave dette spørgsmål, og jeg vil bede indenrigsministeren om at bede kommissionen fremme dette arbejde, sådan at vi forholdsvis snart kan få moderniseret vores apotekervæsen. Jeg synes, selve dette lovforslag beviser, at det bygger på en række forholdsvis forældede principper.

Langkilde: Så vidt jeg kan se, betyder dette lovforslag udelukkende en teknisk ændring af grundlaget for beregningen af nettoafgiften af apotekerne til apotekerfonden eller nettotilskuddet til apotekerne fra apotekerfonden. Det hidtidige grundlag har været slutlønnen i tjenestemandslovens 26. lønningsklasse, og man har altså fundet det nødvendigt at ændre det, således at der nu tages udgangspunkt i den nye tjenestemandsløvs 35. lønramme. Gennemførte man ikke denne ændring nu, ville det, så vidt jeg kan forstå indenrigsministerens fremsættelsestale, have haft indflydelse på medicinpriserne og måtte have ført til en forhøjelse af disse. Nu er det vel efter den nu gennemførte prisstoplov i øvrigt udelukket, at de kunne forhøjes, men under alle omstændigheder må det være rigtigt, at forholdet mellem apotekerne og apotekerfonden nu reguleres på det grundlag, som ministeren her har stillet forslag om.

Så vidt jeg kan se, berører det slet ikke det af hr. Ivar Nørgaard rejste spørgsmål om apotekernes indtægter, altså apotekledernes indtægt, som jo fastsættes på særlig måde, og om hvilke der er truffet aftale det forløbne år. Det lovforslag, der foreligger her, skulle ikke berøre apotekernes lønindtægt.

I øvrigt kan man spørge, om ikke problemet kunne have ventet til apotekerlovens

revision, men det er der næppe nogen tvivl om at det ikke kunne, for forslaget skal jo have virkning for indeværende kalenderår, og vi kan vel ikke forvente, at apotekerlovs-kommissionens betænkning kommer så hurtigt, at den kan komme til behandling i denne folketingssamling inden 1. januar.

Derfor er det rimeligt, at dette lovforslag nyder fremme. Jeg kan ikke se, at der skulle være nogen særlig grund til udvalgsbehandling, jeg vil i alt fald ikke stille forslag herom. Vi kan anbefale, at lovforslaget gennemføres, som det er fremsat.

Jens Frandsen: Jeg har også kun set dette forslag som en teknisk ændring, der var nødvendig, efter at man har gennemført den nye tjenestemandsløvs og ministeren har truffet aftale med apotekerne. Jeg har heller ikke noget ønske om udvalgsbehandling af lovforslaget.

Jeg kan anbefale lovforslaget, som det foreligger fra ministeren.

Martin Pedersen: Som det allerede er nævnt af tidligere ordførere, er forslaget en konsekvens af den nye tjenestemandsløvs, og jeg forstår, at det er afbalanceret på en sådan måde, at det er neutralt over for apotekerfonden, således at de apotekere her i landet, der tjener mest, indbetaler et beløb i apotekerfonden, der stort set svarer til de beløb, som de apotekere, der tjener mindst, skal have. Jeg forstår ligeledes, at der ikke i ændringen er nogen motivering for forhøjelse af apotekerpriserne. Jeg mener derfor, at forslaget er velafbalanceret, og jeg kan på det radikale venstres vegne anbefale det til vedtagelse.

Morten Lange: Det fortælles — dette til advarsel for den nuværende indenrigsminister — at en af hans forgængere engang blev kaldt til finansudvalgets samråd om apotekerfonden, og han mente, han mødte velforberedt, men dér mødte han en anden udmærket, kendt politiker, som krydseksaminerede ham og endte med at forklare, at han skulle ikke prøve på at forklare noget som helst om apotekerfonden, for den var der nemlig kun én der kendte i detaljer, og det var sãmænd det tidligere ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard.

Jeg har fornemmelsen af, at når vi sidste

[Morten Lange.]

år og igen i denne samling har spørgsmål i forbindelse med apotekerfonden til behandling, så skyder vi os forsigtigt ind under, at det er vist kun en teknisk ændring, som ikke ændrer noget som helst, og derfor kan vi gå med til det, uden at vi har nogen fuld oversigt over apotekerfondens virkning og en lang række andre vigtige spørgsmål i forbindelse med denne lov. Jeg er i og for sig af den, skal vi sige lykkelige opfattelse, at det, vi gør her, er ikke så forfærdelig meget mere end en teknisk ændring, men jeg er altid lidt usikker over for den slags såkaldte neutrale tekniske ændringer, om det måske alligevel på en eller anden måde betyder en forskydning. Hr. Ivar Nørgaard var inde på nogle af de muligheder, der findes for, at en sådan bedømmelse måske kan være rigtig, og det er vel gavnligt, at vi ser på dette beskedne lovforslag i lønningsudvalget, så vi da i hvert fald er sikker på, at nogle af folketingets medlemmer har nogenlunde sikkerhed for, at vi ved, hvad det er, vi gennemfører. Lyttende til de forskellige ordførere var jeg temmelig sikker på, at deres opfattelse af, hvad vi gennemfører, ikke er den samme. Så for betryggelsen, for god dens skyld.

I øvrigt mener jeg, som jeg allerede sagde sidste år, at det haster særdeles meget med en hel omlægning af vores apotekervæsen. Vi burde have denne centrale tjeneste inden for vores sundhedsstyrelse lagt ind under offentlig drift. Jeg håber, at en undersøgelse af apotekervirksomheden må blive afsluttet meget snart og give os mulighed for at tage stilling til et sådant mere principielt spørgsmål og ikke bare til tekniske revisioner af noget, som vi dårligt nok ved hvad er.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Som de fleste ordførere har jeg den opfattelse, at her drejer sagen sig om en teknisk ændring af en lovgivning, som er nødvendiggjort af tjenestemandreformens, således at man får et udgangspunkt, der svarer til det tidligere, når det drejer sig om at betale afgifter, og når det drejer sig om at give tilskud til apo-

teker, der har mindre indtægter på grund af en mindre omsætning.

Til hr. Ivar Nørgaard vil jeg gerne sige, at det er nu godt et år siden, man nedsatte dette udvalg, der skulle arbejde med en revision af hele apotekerloven. Det samme ønske, som hr. Morten Lange har om at få denne kulegravet, har vi andre altså, men det tager jo sin tid, og hr. Morten Lange har netop her givet udtryk for, hvor besværligt det er, hvor indviklet det er; jeg vil i alt fald nødig i dag tages op til eksamen i dette spørgsmål.

Ivar Nørgaard: Indenrigsministeren svarede ikke direkte på spørgsmålet, om man havde taget hensyn til bl. a. spørgsmålet om biindtægter, og da i hvert fald hr. Langkilde og jeg har forskellig opfattelse af, hvad teknisk revision af denne lovgivning egentlig er for noget, vil jeg i modsætning til regeringspartierne ordførere finde det rimeligt — jeg er enig med hr. Morten Lange i, at det må være rimeligt — at vi ser på det spørgsmål i lønningsudvalget. Så kunne vi måske få indenrigsministeren til samråd og få besvaret nogle af de spørgsmål, vi måtte have.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til lønningsudvalget Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om beholdere til øl og læskedrikke.

(Lovforslaget (nr. 12) findes i tillæg A. sp. 925, fremsættelsen i tidenden sp. 102).

Lovforslaget sattes til forhandling.